

ogsaa samstemme med det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer) i, naar han bemærkede, at Afdragene paa Bankgjælden i Virkeligheden maa betragtes som en Fornindstelse af Statsgjælden. Grunden til, at de ikke opføres paa samme Sted som de øvrige Kapitalafdrag paa Statsgjælden, er imidlertid den, at de have deres særlige, een Gang hævdede Postingsmaade, der har sine særegne Grunde, idet man stadig ved sine Beregninger maa holde sig disse Afdrag in mente. — Om Pensionerne gjælder ganske vist ogsaa noget Eignende, men det vil jo med Hensyn til dem erindres, at de Aktiver, som vi have faaet for en Del af disse Pensioner, have vi i tidligere Aar forteret. — Jeg tror saaledes, at man nogenlunde kan give sig tilfreds med Finantslovsforslagets nuværende Form; idet man blot maa haabe paa, at det maa lykkes at undgaa yderligere Ompostninger, saalænge som de ikke paabydes af en særlig praktisk Trang.

Det glædede mig særdeles, at det ærede 5te kongevalgte Medlem (Andræ) var kommet til det Resultat, at det foreliggende Finantslovsforlag maatte kaldes tilfredsstillende. Jeg tror, at det er første Gang i en Række af Aar, at det ærede Medlem er kommet til dette Resultat ved at betragte Finantslovsforlaget, og forsaavidt maa det jo være særdeles tiltalende for mig og for os Alle. Imidlertid tilstaar jeg, at jeg frygter for, at det ærede Medlem i denne sin Dom over Forlaget er en lille Smule hildet, og at, hvad der gjør, at han ser det i et saa meget smukt Lys, til dels er den Omstændighed, som han selv omtalte i Slutningen af sit Foredrag, nemlig at han ganske overordentlig nødig vilde se, at vi i Aar kom til at udrede en Indkomstskat. Og, naar det ærede Medlem gaar ud fra Indkomstskatten som et „hevoist Middel“, saa kan man jo nok forstaa, at han betragter Sagen paa denne Maade; men, som jeg allerede tidligere har havt Leilighed til at udtale for det høie Thing, er dette ikke min Betragtning af Indkomstskatten. I Dvrigt antager jeg imidlertid, at vi, indtil Spørgsmaalet om selve Indkomstskatten foreligger her, kunne se bort fra en Debat om, hvorvidt den med Rette kan stemp-

les som et saadant Middel. — Spørgsmaalet er jo derimod nu dette, hvorvidt det ærede Medlem har Ret i at betegne det foreliggende Finantslovsforlag som virkelig tilfredsstillende. I saa Henseende tror jeg nu i en ikke ringe Grad at kunne henholde mig til det ærede Medlems egen, ved mange tidligere Leiligheder udtalte Anskuelse om, hvad man ved sine Finantsoverflag i saadanne Tider som de, vi nu have, bør stræbe hen til, for at man kan siges at have en normal Finantsstilstand. — Det ærede Medlem gjentog i Dag sine tidligere Betragtninger og Beregninger over, hvorledes vor Balance har stillet sig i Aarene siden 1867, sammenlignet med tidligere Aar, og det ærede Medlem kom derved til det Resultat, at vi i dette sidste Tidsrum, Aar for Aar vare gaaede meget betydelig tilbage. Jeg har en noget mildere Betragtning af, hvorledes vor Stilling har været i de omhandlede Aar, og efter min Mening kan vor Underbalance paa ingen Maade beregnes saaledes, som det ærede Medlem gjorde det. Min Betragtning har snarere ført mig til, at vi i disse Aar maa siges omtrent at have holdt Balancen, naar vi nemlig beregne, hvad vi have brugt af vor Formue og lade dette gaa op imod, hvad vi have afbetalt paa vor Gjæld. Naar man gjør dette, tror jeg, at Resultatet, som sagt, maa opfattes noget anderledes, hvad jeg har gjort. Ærede Herrer ville imidlertid let indse, at det er mig umuligt at gjøre det indlysende for en saa stor Forsamling som denne, hvori Uoverensstemmelsen rimeligvis ligger mellem mine Beregninger og dem, som det ærede Medlem har anstillet, og som ganske sikkert maa være rigtige fra hans Synspunkt. Der maa naturligvis være en Uoverensstemmelse paa et eller andet Punkt, men jeg tilstaar, at jeg ikke i Dieblisset er i Stand til at angive, hvilket det er, og at jeg kun kan sige, at vi maa have opfattet et eller andet vigtigt Hensyn fra meget forskellige Synspunkter. — Hvad der imidlertid er det Væsentlige i dette Dieblis, det er ikke, hvad der i en længere Aarrække har fundet Sted, men derimod, hvad der ligger for for Dieblisset, og det Spørgsmaal, som vi i saa Henseende maa drøfte, er netop, hvorvidt det kan siges, at der paa det